



นโยบายและมาตรการของทางราชการ

อุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น และเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน เดิมการจำหน่ายไม้ซี้ดไฟเป็นไปอย่างเสรี จนกระทั่งถึงปี 2493 บริษัทไม้ซี้ดไฟ ที่มีอยู่ ทั้ง 7 โรงงานได้ประสบปัญหาการแข่งขันทางด้านราคา จึงได้รวมตัวกัน ตั้งตัวแทนจำหน่ายขึ้น ทำให้เกิดระบบการค้าแบบผูกขาด สามารถที่จะกำหนด ปริมาณและราคาสินค้าได้ การรวมตัวกันของบริษัทผู้ผลิตไม้ซี้ดไฟนี้ทำให้เกิดปัญหา เกี่ยวกับการขาดแคลนไม้ซี้ดไฟ และการขึ้นราคาไม้ซี้ดไฟ เป็นเหตุทำให้ประชาชน ทั่วไปเดือดร้อน เกิดการร้องเรียนกันและวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง อันเป็น การบั่นทอนเสถียรภาพทางการ เมืองของรัฐบาล ทำให้ทางราชการต้องเข้ามาดำเนินการควบคุมราคาในอุตสาหกรรมประเภทนี้

นโยบายเกี่ยวกับการควบคุมราคา

สถานการณ์ทั่ว ๆ ไปก่อนการควบคุมราคา

สถานการณ์เกี่ยวกับไม้ซี้ดไฟเริ่มก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้บริโภคตั้งแต่ ปี 2513 กล่าวคือ ในปี 2513 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน โรงงานไม้ซี้ดไฟที่มีอยู่ ทั้ง 7 แห่งได้ขึ้นราคาขายส่งจากโรงงานไปยังบริษัทตัวแทนจำหน่าย ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเพิ่มราคาเป็นช่วง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงการขึ้นราคาของไม้ซีกไฟเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2513

ช่วงการค้า	ขนาด	ราคาเดิม(บาท) (ก่อน 1 พย. 13)	ราคาใหม่(บาท) (หลัง 1 พย. 13)	เพิ่มขึ้น (บาท)
โรงงาน → บริษัทตัวแทน	1 ทีบ	1,137-1,280	1,209-1,352	72
บริษัทตัวแทน → ผู้ค้าส่ง	1 ทีบ	1,221-1,392	1,293-1,464	72
ผู้ค้าส่ง → ผู้ค้าปลีก	1 ห่อใหญ่	115	121	6
ผู้ค้าส่ง → ผู้ค้าปลีก	120 กลัก	23-23.50	25-26	2-2.50

การขึ้นราคาตามตารางที่ 9 ทำให้ราคาขายเพิ่มขึ้นกลักละ 1 - 2 สตางค์ แต่ผู้ค้าปลีกได้ขึ้นราคาจำหน่ายเป็นกลักละ 50 สตางค์ หรือ 3 กลักต่อ 1 บาท จึงทำให้เกิดการร้องเรียนของผู้อุปโภคบริโภค ทางราชการได้มีการประชุมร่วมกับผู้ผลิตและบริษัทตัวแทนจำหน่ายขอให้ลดราคาสินค้าลง แต่ทางบริษัทตัวแทนจำหน่ายและผู้ผลิต ไม่สามารถจะลดราคาสินค้าได้ เนื่องจาก

1. รัฐบาลได้ขึ้นภาษีการค้าจาก 5.5 % เป็น 7.7 % ของยอดขาย ทำให้โรงงานต้องรับภาระภาษีเพิ่มขึ้น อันมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
2. รัฐบาลเรียกเก็บอากรขาเข้าของสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้น สารเคมีที่ใช้ในการผลิตไม้ซีกไฟเป็นสินค้าที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ต้องเสียภาษีขาเข้าสูงขึ้น
3. ไม้เนื้ออ่อน ซึ่งเป็นวัตถุดิบมีราคาสูงขึ้น เพราะหายากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องขึ้นราคาขายส่งจากโรงงานทางราชการจึงได้มีคำสั่งห้ามมิให้ผู้ค้าปลีกจำหน่ายในราคาเกินกว่า 25 สตางค์ เพราะผู้ค้าปลีกซื้อจากผู้ค้าส่งในราคา 121 บาท/600 กลัก คือราคากลักละ 20 สตางค์ ถ้าขายในราคา 25 สตางค์ ก็ยังคงได้กำไรกลักละ 5 สตางค์ ซึ่งถ้าหากมีการขาย

เกินราคา ทางราชการก็จะอาศัยพระราชบัญญัติการค้ำกำไรเกินควรพิจารณาเพื่อประกาศราคาขายปลีกสูงสุดของไม้ซี้ดไฟในจังหวัดนั้น ๆ หรือมีฉะนั้นทางราชการก็อาจจะดำเนินการควบคุมราคา ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องไม้ซี้ดไฟในปี 2513 ยุติลงด้วยดี

ต่อมาในปี 2515 - 2516 ได้เกิดภาวะการฉับป่วนในอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟขึ้นอีก โดยเกิดการขาดแคลนไม้ซี้ดไฟ และเกิดการขึ้นราคาไม้ซี้ดไฟ เช่นเดียวกับปี 2513 ซึ่งสาเหตุที่เกิดภาวะการขาดแคลนไม้ซี้ดไฟนั้น แยกตามสถานะการณ์ได้ดังนี้

1. สถานการณ์ด้านการผลิต
2. สถานการณ์ด้านการค้า

1. สถานการณ์ด้านการผลิต

มีโรงงานที่ต้องหยุดการผลิต 2 โรง คือบริษัทไม้ซี้ดไฟไทย จำกัด และบริษัทไม้ซี้ดไฟกรุงเทพ จำกัด โดยทั้ง 2 บริษัทเป็นบริษัทที่รับโควตา 25 % และ 12.5 % รวมเป็น 37.5 % ของโควตาทั้งหมด สาเหตุที่บริษัททั้ง 2 แห่งต้องหยุดการผลิตเพราะไม่สามารถจะหาไม้เนื้ออ่อนมาป้อนโรงงานได้ การขาดแคลนไม้เนื้ออ่อนเกิดขึ้นเพราะ

1.1 ไม้เนื้ออ่อนในป่ามีน้อยลง ผู้ตัดต้องเข้าไปในป่าลึกกว่าเดิม การขนไม้ออกจากป่าเป็นไปอย่างลำบากไม่สะดวก และเนื่องจากไม้เนื้ออ่อนเป็นไม้ที่มีราคาถูก ผู้รับจ้างขนไม้นิยมจะขนไม้ที่มีราคาแพง เช่น ไม้สัก ไม้เต็ง ไม้รัง เพราะได้รับค่าจ้างในการขนแพงกว่า

1.2 ไม้เนื้ออ่อนเป็นไม้ที่อยู่ในโครงการและป่าสงวน และเป็นไม้ที่หวงห้าม ทำให้ตัดได้ลำบาก

1.3 ในฤดูฝน การลากไม้เป็นไปอย่างลำบากและล่าช้า โดยปกติจะขนได้วันละ 2 เที่ยว แต่ในฤดูฝนต้องใช้เวลาถึง 3 วันจึงจะขนได้ 1 เที่ยว ซึ่งการล่าช้านี้ทำให้ไม้เนื้ออ่อนเสีย นำมาใช้ในการอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟไม่ได้

โดยปกติทางโรงงานจะสำรองไม้ขีดไฟไว้ เพื่อชดเชยส่วนที่ขาด แต่เนื่องจากการขาดไม้เป็นระยะเวลานาน ทำให้ไม้ขีดไฟที่สำรองไว้หมด จึงเกิดการขาดแคลนขึ้น

2. สถานการณ์ด้านการค้า

เมื่อมีข่าวว่าไม้เนื้ออ่อนขาดแคลน และปริมาณไม้ขีดไฟผู้ตลาดลดลง ราคาไม้ขีดไฟสูงขึ้นเนื่องจาก

2.1 ผู้ค้าส่งต่างคาดกันว่าราคาไม้ขีดไฟในตลาดจะสูงขึ้น จึงพากันกักตุนไม้ขีดไฟไว้จะขายส่งให้ผู้ค้าปลีกจำนวนน้อย โดยอ้างว่าไม่มีสินค้า ผู้ค้าส่งบางรายก็ฉวยโอกาสขึ้นราคา จึงทำให้ผู้ค้าปลีกต้องนำไปจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น

2.2 จากการปิดโรงงานของ 2 บริษัทผู้ผลิต คือบริษัทไม้ขีดไฟไทย และบริษัทไม้ขีดไฟกรุงเทพ ทำให้ไม้ขีดไฟตรานี้เป็นที่นิยมของตลาดขาดแคลน ร้านค้าที่มีไม้ขีดไฟตรานั้นอยู่ จึงได้ฉวยโอกาสขึ้นราคา

2.3 ประชาชนเมื่อทราบข่าวว่าจะเกิดการขาดแคลนไม้ขีดไฟต่างพากันหาซื้อเพื่อกักตุนไว้ ทำให้ความต้องการของตลาดสูง อันเป็นผลทำให้ไม้ขีดไฟที่มีอยู่ในตลาดลดลงอย่างรวดเร็ว พ่อค้าจึงฉวยโอกาสขึ้นราคา

การแก้ไขปัญหาดังกล่าวในปี 2516 ทางราชการได้ร่วมกับบริษัทผู้ผลิตไม้ขีดไฟทั้ง 7 แห่ง และบริษัทตัวแทนจำหน่าย ดำเนินการแก้ไขปัญหาคาดแคลนไม้ขีดไฟ โดยได้ร่วมกันแก้ไขภาวะการขาดแคลนไม้ขีดไฟดังนี้

1. การหาไม้เนื้ออ่อนเพิ่มเติม ให้โรงงานผู้ผลิตพยายามหาไม้เนื้ออ่อนเพิ่ม เพื่อที่จะได้นำมาป้อนโรงงาน เพื่อให้ดำเนินการผลิตไปได้ โดยหาจากไม้ในประเทศ และไม้จากประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศพม่า ประเทศกัมพูชาประเทศไทย

2. การบรรเทาความขาดแคลนไม้ขีดไฟในตลาด การแก้ไขการขาดแคลนไม้ขีดไฟในตลาดคือ ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ให้แต่ละจังหวัดแจ้งความ

ต้องการไม่ซื้อไฟไปยังบริษัทตัวแทนที่จำหน่าย (บริษัทสทไม่ซื้อไฟ จำกัด) เพื่อให้บริษัทตัวแทนจำหน่าย ส่งไม่ซื้อไฟไปจำหน่ายในราคาปกติ สำหรับในเขตกรุงเทพฯ ให้ร้านค้าย่อยรับไม่ซื้อไฟไปจำหน่ายให้แพร่หลายยิ่งขึ้น และบริษัทตัวแทนจำหน่าย ในย่านชุมชนต่าง ๆ ด้วย

การประกาศควบคุมราคา

เมื่อไม่ซื้อไฟมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มราคาขายขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ราคาขายปลีกมีราคาสูงขึ้น ไม่ซื้อไฟเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันของประชาชน เมื่อราคาสูงขึ้นก็เกิดการร้องเรียน และเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ทางหน้าหนังสือพิมพ์อย่างกว้างขวาง เป็นผลทำให้รัฐบาลต้องหาทางช่วยเหลือเพื่อแก้ไขอย่างเร่งด่วน การขาดแคลนและการขึ้นราคาไม่ซื้อไฟในปี 2516 ถึง 2517 นั้น เกิดขึ้นพร้อมกับภาวะทางเศรษฐกิจที่กำลังยุ่งยาก เพราะการขึ้นราคาของน้ำมัน ซึ่งทำให้มีสินค้าอุปโภคบริโภคอีกหลายชนิดขึ้นราคาคด้วย ดังนั้น เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2517 คณะกรรมการป้องกันการค้ากำไรเกินควรจึงได้ออกประกาศฉบับที่ 81 พ.ศ. 2517 เรื่อง "ป้องกันการการค้ากำไรเกินควรในสินค้าบางชนิด"

ไม่ซื้อไฟเป็นสินค้าชนิดที่ 10 ตามบัญชีหมายเลข 1 ก ห้ายประกาศคณะกรรมการกลางป้องกันการการค้ากำไรเกินควร ฉบับที่ 81 พ.ศ. 2517 โดยกำหนดราคาสูงสุดไว้ดังนี้

เลขลำดับ	รายการ	หน่วย	ราคาขายปลีกสูงสุดที่กำหนด ต่อหนึ่งหน่วย
10	ไม่ซื้อไฟชนิดกัลลະ 50 กานทุกตรา	กัลล	0.30 บาท

การกำหนดราคาควบคุมในราคาปกติ 30 สตางค์นั้น กำหนดโดยหน่วยวิเคราะห์ราคาสินค้า กรมการค้าภายใน ซึ่งวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตในขณะนั้น

(2516 - 2517) พบว่า ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย/กิโลกรัม .208 บาท โรงงานจำหน่าย
ให้บริษัทตัวแทนในราคากิโลกรัมละ .233 บาท ซึ่งได้กำไรร้อยละ 10.73 ของราคา
ขาย

บริษัทตัวแทนจำหน่ายให้ลูกค้าส่งในราคากิโลกรัมละ .250 บาท ซึ่งได้กำไรร้อยละ 6.8 ของราคา
ขาย

ลูกค้าส่ง	"	ลูกค้าปลีก	"	.266	"	"	6.02	"
ลูกค้าปลีก	"	ผู้บริโภค	"	.30	"	"	11.33	"

นโยบายการตั้งและขยายโรงงานไม้ซี้ดไฟของกระทรวงอุตสาหกรรม

เนื่องจากปัญหาเรื่องไม้ซี้ดไฟเป็นปัญหาที่มีมาช้านานแล้ว ในอดีตเคยเกิด
ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการแข่งขันทางด้านราคา และมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนวัตถุดิบ
บริษัทไม้ซี้ดไฟซึ่งมีอยู่เดิมทั้ง 7 แห่งได้รวมกันทำหนังสือชี้แจงปัญหาและขอเคื้อครอน
ของโรงงานเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2511 ขอร้องไห้กระทรวงอุตสาหกรรมระงับการ
อนุญาตให้ตั้งโรงงานประเภทเดียวกันขึ้นอีก โดยได้ให้เหตุผลว่า โรงงานแต่ละโรงงาน
ต้องดำเนินการผลิตเพียงครั้งหนึ่งของกำลังผลิตที่มีอยู่ เนื่องจากความต้องการของ
ตลาดไม้ซี้ดไฟ ในขณะนั้นมิได้ขยายตัวโดยรวดเร็ว เช่นความต้องการของผลิตภัณฑ์
อื่น ๆ และไม้ซี้ดไฟเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อสนองความต้องการของตลาดภายใน
ประเทศเพียงด้านเดียว กระทรวงอุตสาหกรรมได้ศึกษาข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า
กำลังผลิตของโรงงานไม้ซี้ดไฟที่มีอยู่ในขณะนั้นมีอยู่เกินความต้องการของตลาดจริง
จึงได้ออกประกาศเป็นนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2515
ระงับการอนุญาตให้ตั้งโรงงานชั่วคราวเป็นเวลา 5 ปี และในขณะเดียวกันก็ได้
ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานไม้ซี้ดไฟ ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมได้ประกาศมาตรฐานไม้ซี้ดไฟเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2516

ต่อมาเมื่อเกิดปัญหาการขาดแคลนและขึ้นราคาไม้ซี้ดไฟเมื่อ พ.ศ. 2515 - 2516 สาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็เนื่องมาจากผู้ผลิตรวมกลุ่มกันผูกขาดในการกำหนดปริมาณที่ผลิตและราคาจำหน่ายแต่ฝ่ายเดียว ทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบและเสียสิทธิในการต่อรองราคา กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้ยกเลิกนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ ฉบับลงวันที่ 17 มกราคม 2515 และได้ประกาศนโยบายอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2517 ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

1. โรงงานไม้ซี้ดไฟที่จะได้รับอนุญาตให้ตั้งขึ้นใหม่ หรือโรงงานเดิมจะย้ายสถานที่ตั้งโรงงาน จักต้องตั้งหรือย้ายไปอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนในส่วนภูมิภาคตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2516 และต้องอยู่ในเขตอุตสาหกรรมในผังเมืองของจังหวัดที่ได้กำหนดไว้ หรือที่จะกำหนดขึ้นใหม่

2. ผลิตภัณฑ์ไม้ซี้ดไฟจักต้องได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ เลขที่ มอก. 53-2516 ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 58 (พ.ศ. 2516) ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2516 คือ มีคุณภาพดี จุดไฟติด ขนาดบรรจุควรเป็น 20 ก้านหรือ 50 - 200 ก้าน

3. โรงงานไม้ซี้ดไฟที่จะตั้งขึ้นใหม่ จักต้องเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีใจคนต่างดาวตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281

จากประกาศอนุญาตให้ขยายและตั้งโรงงานโดยเสรีนี้ ทำให้มีผู้สนใจจะลงทุนในอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ ยื่นคำร้องขอเปิดโรงงานเพิ่มหลายราย ที่เปิดดำเนินการแล้วในขณะนี้ได้แก่

1. บริษัทไม้ซี้ดไฟภาคใต้ จำกัด ตั้งอยู่ที่ อ.รัษฎา จ.สงขลา เริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2519

2. บริษัทโรงงานผลิตไม้ซี้ดไฟอุดร จำกัด ตั้งอยู่ที่ อ.เมือง จ.อุดรธานี เริ่มดำเนินการในปี 2520

3. บริษัทสากลไม้ซี้ดไฟ จำกัด ตั้งอยู่ที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น เริ่มเปิดดำเนินการในปี 2520

และยังมีผู้ผลิตอีกหลายรายที่ยื่นเรื่องขอคำเินการในอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ แต่ยังมีได้เปิดคำเินการ การที่มีผู้ผลิตรายใหม่ เข้ามารวมในอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟ ทำให้คาดได้ว่าภาวะการขาดแคลนไม้ซี้ดไฟจะลดลง แต่จะเกิดภาวะการแข่งขันทาง คานตลาดเพิ่มมากขึ้น

นโยบายการส่งเสริมการผลิตไม้ซี้ดไฟเพื่อส่งออกของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

นอกจากการส่งเสริมให้เปิดโรงงานได้โดยเสรีแล้ว คณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณาอนุมัติส่งเสริมการผลิตไม้ซี้ดไฟเพื่อส่งออก โดยอาศัย อำนาจตามมาตรา 16 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ให้มีการผลิตไม้ซี้ดไฟเพื่อส่งออก โดยกำหนดประเภทขนาดและเงื่อนไขตามท้าย ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 14 มิถุนายน 2520

ประเภทการผลิตไม้ซี้ดไฟเพื่อส่งออก

1. มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน
2. ต้องมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของ
ทุนจดทะเบียน
3. ต้องมีสัมปทานทำไม้ของตนเองหรือของผู้ถือหุ้น
4. จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งสิ้น
5. จะต้องมีหลักฐานในการจัดหาตลาดต่างประเทศไปแสดงให้เป็นที่
พอใจของคณะกรรมการ

แต่คาดว่า การลงทุนในอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟเพื่อส่งออกนี้ คงจะยังไม่ เป็นที่สนใจของนักลงทุนนัก เพราะในปัจจุบันอุตสาหกรรมไม้ซี้ดไฟเป็นอุตสาหกรรม ที่มีปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนวัตถุดิบ คือไม้เนื้ออ่อน

นโยบายภาษีอากร

ภาษีสรรพสามิต

เนื่องจากการผลิตไม้ซี้ดไฟอยู่ภายใต้การควบคุมของกรมสรรพสามิต ดังนั้น ไม้ซี้ดไฟจึงต้องเสียอากรสามิตกอนออกจำหน่าย และอัตราอากรสามิตในปัจจุบันที่เก็บจากอุตสาหกรรมไม้ซี้ดผลิตในประเทศ คิดเป็นจำนวนร้อยละหลัก โดยแบ่งออกเป็นอัตราต่าง ๆ ดังนี้

ชนิดบรรจุถักละไม่เกิน 20 ก้าน	ร้อยละ	3.35 บาท
ชนิดบรรจุถักละไม่เกิน 45 ก้าน	ร้อยละ	4.05 บาท
ชนิดบรรจุถักละไม่เกิน 60 ก้าน	ร้อยละ	4.90 บาท
ชนิดบรรจุถักละไม่เกิน 250 ก้าน	ร้อยละ	18.20 บาท
ชนิดบรรจุถักละไม่เกิน 430 ก้าน	ร้อยละ	22.75 บาท

ปัจจุบันโรงงานผลิตไม้ซี้ดไฟจะผลิตไม้ซี้ดไฟชนิดบรรจุถักไม่เกิน 60 ก้าน และ 250 ก้านออกจำหน่ายเท่านั้น ส่วนแบบอื่น ๆ ไม่ได้ทำการผลิตเลย

ภาษีขาเข้า

เนื่องจากในประเทศสามารถที่จะผลิตไม้ซี้ดไฟขึ้นเพื่อใช้เองได้ ทางราชการจึงได้กำหนดให้เก็บอัตราภาษีขาเข้าค่อนข้างสูง เพื่อป้องกันมิให้ไม้ซี้ดไฟจากต่างประเทศเข้ามาขายแข่งขันกับไม้ซี้ดไฟในประเทศ โดยกำหนดพิกัดอัตราอากรขาเข้าสำหรับไม้ซี้ดไฟ (ไม่รวมแบบกอดแมทซ์ ใต้แกดออกไม้เพลิง) ดังนี้

ประเภท	ตามราคา	ตามสภาพ	กำไรมาตรฐาน	ภาษีการค้า
36.06	ร้อยละ 50	ก.ก.ละ 30.00	11.0	7.0

ที่มา : กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

จากการเก็บอากาศเข้าคอนข้างสูงนี้ ทำให้ไม่มีไม้ขีดไฟจากต่างประเทศ
เข้ามาแข่งขันกับไม้ขีดไฟในประเทศ หรือถ้ามีก็เป็นจำนวนน้อยมาก ไม่มีผลกระทบ
กระเทือนต่อตลาดในประเทศ ยกเว้นสิ่งที่ชดเชยแทนไม้ขีดไฟเท่านั้น เช่น **Ligther**
ไม้ขีดไฟที่นำเข้าส่วนใหญ่จะเป็นชนิดแผงหรือถักเล็ก ๆ ซึ่งนิยมใช้เป็นของขวัญ
ของแจกในสายการบินหรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย